

§ 4.

Stk. 1. Må det antages, at en jordemoder er farlig for sine medmennesker under udøvelse af jordemodergerning *enten* på grund af legemlige mangler *eller* varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alkohol, morfin, kokain og deslige, *eller* på grund af udvist grov uduelighed, afgiver sundhedsstyrelsen til indenrigs- og boligministeren indstilling om, at der træffes foranstaltninger til, at retten til at udøve jordemodergerning fratages vedkommende. Forinden sundhedsstyrelsen afgiver sin indstilling, skal sagen forelægges retslægerådet. Endvidere skal der gives vedkommende lejlighed til at erklære sig skriftligt eller, hvis hun ønsker det, at afgive mundtlig forklaring for sundhedsstyrelsen i et i den anledning afholdt møde, i hvilket også retslægerådet deltager. Retslægerådet afgiver altid skriftlig erklæring i sagen. Endvidere skal pågældende opfordres til — skriftligt eller i det nævnte møde — at erklære, om hun ønsker sagen afgjort ved dom eller underkaster sig indenrigs- og boligministerens afgørelse. Afgives sådan erklæring ikke inden en frist af 14 dage, vil sagen være at indbringe for domstolene.

Stk. 2. Under den i stk. 1 omhandlede sags behandling i sundhedsstyrelsen har den pågældende ret til over for styrelsen at optræde ved eller i forening med en af hende valgt tillidsmand, ligesom hun og tillidsmanden på hendes vegne har ret til at gøre sig bekendt med samtlige sagens akter, således som disse foreligger for sundhedsstyrelsen.

Stk. 3. I påtrængende tilfælde, hvor jordemoderens fortsatte virksomhed skønnes at frembyde overhængende fare, kan sundhedsstyrelsen midlertidigt fratage hende retten til at udøve jordemodergerning. Sundhedsstyrelsen skal da straks gøre indberetning til indenrigs- og boligministeren, der stadfæster eller ophæver sundhedsstyrelsens beslutning.

Stk. 4. Skal spørgsmålet om i medfør af stk. 1 endeligt at fratage en jordemoder retten til at udøve jordemodergerning afgøres ved dom, foranlediger indenrigs- og boligministeren retssag anlagt mod pågældende i den borgerlige retsplejes former. Dersom retten frakendes pågældende, kan det ved dommen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning, idet den pågældende dog, såfremt vedkommende er i fast stilling, ikke som følge af dommen kan afskediges fra denne stilling, forinden endelig domstolsafgørelse foreligger.

Stk. 5. Dersom indenrigs- og boligministeren, forinden han tager stilling til, om retten til at udøve jordemodergerning bør søges frataget en jordemoder, anser det for nødvendigt, at denne underkastes lægeundersøgelse, eventuelt ved indlæggelse på et sygehus eller et sindssygehospital, opfordrer han jordemoderen til at underkaste sig sådan undersøgelse. Vægrer jordemoderen sig herved, forelægger indenrigs- og boligministeren spørgsmålet for den ret, ved hvilken en eventuel retssag vil være at anlægge. Retten afgør spørgsmålet ved kendelse. Sådan afgørelse kan også af retten træffes, efter at retssag er anlagt. Såfremt jordemoderen undlader at efterkomme en kendelse, der går hende imod, fratager indenrigs- og boligministeren hende retten til at udøve jordemodergerning, og hvis retssag er rejst, bortfalder denne. Udgifterne ved lægeundersøgelsen afholdes af statskassen.

Stk. 6. Indenrigs- og boligministeren kan efter ansøgning meddele en person, hvem retten til at udøve jordemodergerning er frataget i medfør af stk. 1, tilladelse til påny at udøve sådan gerning, såfremt de fratagelsen begrundende omstændigheder ikke længere findes at være til stede. Indenrigs- og boligministerens nægtelse af at tage ansøgningen til følge kan ikke indbringes for domstolene, før der er forløbet et år efter den afgørelse, ved hvilken retten endeligt blev pågældende frataget, eller efter den dom, ved hvilken der nægtedes hende tilladelse til påny at udøve jordemodergerning.

Stk. 7. Når en jordemoder — midlertidigt eller endeligt — fortaber retten til at udøve jordemodergerning, udsteder sundhedsstyrelsen offentlig bekendtgørelse derom.